

jeg ogsaa af Hensyn dertil tillade mig at anbefale Loven til Vedtagelse, som den foreligger.

Indenrigsministeren: Den meget ærede Minoritet har havt Betænkelse ved den Udvidelse, som i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, er skeet af det Princip, der opstilles i den nærværende Jagtforordnings § 12. Der er der opstillet en vis Klasse af Dyr, hvilke ere undtagne fra de almindelige Jagtforhold. Paa Grund af disse Dyrs særdeles Skadelighed er det nemlig tilladt Alle og Enhver indenfor Grændserne af de dem enten tilhørende eller endogsaa kun til Brug overladte Jorder at dræbe disse Skabninger, nemlig alle Slags Korfugle, Heirer, Starver og Raager, hvilke altsaa ikke ere henregnede til det almindelige Wildt, men stemplede som farlige og skadelige Væsener, som det var ønskeligt at see udryddede, og i hvis Conservation end ikke Jagteieren havde nogen Interesse. Men der er den Mærkelighed ved denne Jagtforordnings § 12, at, idet den saaledes giver Jordbrugeren aldeles fri Haand til at vdelægge disse Dyr i Almindelighed taget, saa nægter den dertil at anvende det Middel, som maa ansees for det hensigtsmæssigste og kraftigste; den nægter nemlig Anvendelsen af Skydevaaben. Nu har man troet, at saaledes som Sagen i det Hele stod, med den Berettigelse, som Enhver har faaet til at lade sig finde paa sin Jord med Skydevaaben, om ogsaa Laasen er frakstruet, hvoraf ogsaa vil følge, at han ikke vil kunne straffes, naar han skyder med løst Krudt, men ikke skyder efter Noget, — man har troet, siger jeg, at, naar det eengang er indrømmet, — og det hjemles jo ved Lovens andre Paragrapher, saaledes som den foreligger, — saa var det unaturligt, at Jordbrugerne, forsaavidt de ere forsynede med Skydevaaben, og da de ere berettigede til at bruge dem i andre Siemed, ikke skulle kunne anvende dem imod de Skabninger, der af Lovgivningen udtrykkelig ere stemplede som Gjenstand for almindelig Vdelæggelse, og saaledes er man kommen til at gaae ind paa, hvad Lovudkastet nu indeholder, og som er den væsentligste Udvidelse, § 12 i den ældre Forordning har modtaget, nemlig Tilladelsen til at anvende Skydevaaben for at dræbe de Gjenstande, som allerede

ere nævnte i Forordningen. Man har imidlertid udtrykkelig gjort opmærksom paa, at, naar dette skulde indrømmes, saa maatte det for at forebygge al Tvivl, som kunde opstaae, udtrykkeligt tilføies, at enhver Overskridelse af denne Ret skulde straffes som anden ulovlig Jagt, hvilket er blevet optaget i § 15; der staaer nemlig, at Overskridelse, af denne Ret — det er den, som er indrømmet i §§ 13 og 14 — ansees i alle Tilfælde som ulovlig. Foruden denne Udvidelse af den nu gjældende Jagtforordnings § 12, er der ogsaa indtraadt en anden Udvidelse, idet man har tilføiet nogle faa andre Fugle, som man har betragtet i det samme Lys, som de Fugle, der vare nævnte i Jagtforordningens § 12. Man har nemlig tilføiet Bildgæs, Skader, Spurve og Krager. Jeg negter ikke, at der i saa Henseende kan være nogen Tvivl. Navnlige er det fra Ministeriets Side blevet gjort gjældende, at Spurve neppe til alle Aarets Tider kunne antages at gjøre en saadan væsentlig Skade, at de med Rette kunne henregnes til den Klasse af skadelige Dyr, som Jagtlovgivningen her har for Die. Denne Indsigelse og den derpaa støttede Modification, idet man nemlig vilde have Retten til at dræbe Spurve indskrænket til visse Maaneder, — har imidlertid ikke kunnet lade sig sætte igennem, og denne Modification er saaledes ikke nu optagen i Loven. Naar nu den meget ærede Minoritet mener, at den Udvidelse, som den gjældende Jagtforordning saaledes har modtaget til Jordbrugernes Bedste er overmaade betænkkelig, og at den vil kunne lede til en saa godt som almindelig Frigivelse af Jagten, da maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg troer, at denne Frygt gaaer ikke lidet for vidt. Denne Udvidelse kan dog vist paa ingen Maade stilles ved Siden af en almindelig Frigivelse af Jagtretten. Det er jo kun hyerentligt Jordbruger paa sin Eod, der kan udøve denne Jagtret, og jeg troer ikke, at den Opfordring, som kan ligge i Forholdene overhovedet til at udøve ulovlig Jagt, vil blive væsentligt større ved den Tilføining, som er skeet til den nu gjældende Jagtlovgivning ved de omhandlede Bestemmelser. Den væsentligste Opfordring til ulovlig Jagt er vistnok den Binding, som Vedkommende kunne have deraf, og det er